

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Vasilache Viorel vs. SA „Energocon”

cu privire la restabilirea în funcție și repararea prejudiciului,
împotriva deciziei din 04 februarie 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 2ra-705/25

NR. PIGD 2-23079851-01-2ra-01102025)

Recurs declarat după 01 septembrie 2023. Recursul este vădit neîntemeiat, în temeiul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Au examinat anterior cauza judecătoreii:

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. V. Sandu

Instanța de apel: Curtea de Apel Centru, jud. M. Anton, C. Roșca, D. Dulghieru

01 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând, în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de către Vasilache Viorel,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Gheorghe Stratulat,

Ion Munteanu, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 05 iunie 2023, Vasilache Viorel a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Energocom” cu privire la restabilirea în funcție.
2. În motivarea cererii de chemare în judecată s-a menționat că, la 21.11.2022 a fost angajat în cadrul SA „Energocom” în funcția de XXXXX al Secției Platforme de Tranzacționare și Schimb prin contractul individual de muncă nr. 50 din 21.11.2022 și a ordinului nr. 159-C din aceeași dată.
3. Evidențiază că, pe parcursul întregii activități, munca s-a străduit să o îndeplinească în mod conștiincios, fără a admite obiecții privitor la calitatea acesteia. În acest context, în pofida duratei scurte de activitate în cadrul societății, i s-au atribuit diferite sarcini pe care le-a îndeplinit, precum și a fost desemnat să conducă activitatea unui grup de lucru, la fel fără a i se înainta careva obiecții față de calitatea de îndeplinire a atribuțiilor.
4. Susține că, prin acordul adițional nr. 1 din 01.03.2023 la contractul individual de muncă menționat, a fost transferat/avansat în funcția de XXXXXXXXXXXX.
5. Precizează că, ulterior transferului, nu i s-au prezentat atribuțiile de serviciu (fișa de post), precum și, în pofida solicitărilor sale, nu i-au fost transmise actele și documentele de lucru realizate și aflate în gestiunea șefului de subdiviziune precedent, fapt care nu a putut să asigure o continuitate în realizarea sarcinilor puse în fața subdiviziunii.
6. Notează că, situația creată s-a soldat cu concedierea sa din funcția deținută, în temeiul prevederilor art. 86 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, adică rezultatul nesatisfăcător al perioadei de probă.
7. Apreciază ordinul de eliberare drept ilegal, emis cu încălcarea normelor în vigoare și cu ignorarea prevederilor legislației muncii. La fel, consideră că, temeiul din ordin a fost invocat arbitrar, or atribuțiile le-a îndeplinit în mod conștiincios, calitativ și în deplină măsură.

8. Invocă faptul că, clauza de probă a fost stabilită în contractul individual de muncă cu încălcarea prevederilor actelor normative interne, or contractul colectiv de muncă de la unitate prevede că perioada de probă de 6 luni poate fi stabilită doar salariaților angajați în funcții de răspundere, iar funcția în care a fost inițial angajat – XXXXXXXXXX, era una de execuție, și în privința acesteia putea fi instituită o perioadă de probă de cel mult 3 luni de zile, perioada care a expirat încă până la operarea avansării sale în funcție.
9. Remarcă faptul că, transferul în altă funcție a dus la decăderea clauzei perioadei de probă și *de facto* a confirmat un rezultat mai mult decât satisfăcător al acestei perioade.
10. Conchide că, prin acțiunile sale, angajatorul i-a adus mari suferințe psihice, plasându-l într-o situație de incertitudine, lăsându-l fără o sursă de venit și afectându-i reputația profesională.
11. Prin urmare, s-a solicitat anularea ordinului nr. 71 C din 11.05.2023 cu privire la concedierea din funcție, obligarea pârâtului la achitarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, repararea prejudiciului moral în mărimea a trei salarii medii lunare și compensarea cheltuielilor de judecată.
12. La 11 august 2023, Vasilache Viorel a depus cerere de concretizare a acțiunii, prin care s-a solicitat constatarea expirării la 22.02.2023 a termenului de probă aplicabil raporturilor juridice de muncă instituite între Vasilache Viorel și SA „Energocom” în baza contractului individual de muncă nr. 50 din 21.11.2022, prin prisma Contractului colectiv de muncă al SA „Energocom” pe anul 2006 (înregistrat la Inspectoratul teritorial de muncă Chișinău sub nr. 135 din 02.08.2006), declararea nulității ordinului directorului general interimar al SA „Energocom” nr. 71C din 11.05.2023 cu privire la concediere, restabilirea lui Vasilache Viorel în funcția de XXX Secția Achiziții de produse energetice în cadrul SA „Energocom”, încasarea din contul SA „Energocom” în beneficiul lui Vasilache Viorel a salariului pentru perioada absenței forțate de la lucru, de la data concedierii din 11.05.2023 și până la data restabilirii efective în funcție, reieșind din mărimea salariului mediu lunar, repararea prejudiciului moral în sumă de trei salarii medii lunare, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.
13. Prin hotărârea din 21 decembrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea s-a respins ca fiind neîntemeiată.
14. La 22 decembrie 2023, Vasilache Viorel a depus cerere de apel (nemotivată) împotriva hotărârii din 21 decembrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, iar la 03 mai 2024 a depus cerere de apel

(motivată), prin care s-a solicitat casarea integrală a hotărârii din 21 decembrie 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

15. Prin decizia din 04 februarie 2025 a Curții de Apel Centru, s-a respins apelul declarat de Vasilache Viorel și s-a menținut hotărârea din 21 decembrie 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.
16. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, potrivit pct. 3.1.7. al Contractului colectiv de muncă al SA „Energocom” pe anul 2006, pentru verificarea aptitudinilor profesionale ale salariatului, la încheierea CIM, acestuia i se poate stabili o (singură) perioadă de probă: muncitori necalificați - 15 zile; persoanelor cu funcții de răspundere - 6 luni; restul angajaților- 3 luni.
17. Instanța de apel a constatat că, la 21.11.2022, între SA „Energocom”, în calitate de angajator și Vasilache Viorel, în calitate de salariat, a fost încheiat Contractul individual de muncă nr. 50, prin care salariatul a fost angajat în funcția de XXXXXX, Secția Platforme de Tranzacționare și Schimb, munca fiind de bază.
18. Totodată, prin ordinul nr.159-C din 21.11.2022, Vasilache Viorel a fost angajat în funcția de XXXXXXXX, Secția Platforme de Tranzacționare și Schimb, conform Contractului individual de muncă nr.50 din 21.11.2022, începând cu data de 21.11.2022.
19. Potrivit Fișei de referință privind activitatea angajatului, Vasilache Viorel a fost angajat în funcția de XXXXX, Direcția Trading, Secția achiziționarea produselor energetice pe o perioadă de probă de la 21.11.2022 – 20.05.2023.
20. Prin Acordul adițional nr. 1 la Contractul individual de muncă nr. 50 din 21.11.2022, încheiat la 01.03.2023, părțile: angajatorul SA „Energocom” și salariatul Vasilache Viorel, au convenit asupra modificării pct. 1.2, „salariatul se transferă în funcția de XXX Secția Achiziții de produse energetice”, iar pct. 6.1 „în unitatea angajatorului se stabilește sistemul de retribuire în baza salariilor lunare ale funcției, conform Statelor de personal în sumă de 21 000 lei”.
21. Instanța de apel a evidențiat că, prin ordinele angajatorului, au fost create mai multe grupuri de lucru privind desfășurarea achizițiilor, în componența cărora a intrat și Vasilache Viorel, iar potrivit Notei informative din 10.05.2023, secretarul grupului de achiziție de valoare mică a informat despre faptul că, președintele grupului de lucru – Vasilache Viorel a cunoscut despre necesitatea inițierii procedurii de achiziții, dar din motive neclare, nu a convocat ședința de lucru.

22. Respectiv, prin ordinul nr. 71 din 11.05.2023, s-a dispus concedierea lui Vasilache Viorel, XXX Secția Achiziții de produse energetice a SA „Energocom”, începând cu 11.05.2023, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, ca rezultat nesatisfăcător al perioadei de probă.
23. Instanța de apel a apreciat ca fiind justă concluzia instanței de fond cu privire la faptul că, SA „Energocom” la emiterea ordinului de concediere nr. 71 din 11.05.2023, a avut motive temeinice de fapt și de drept, ultimul fiind emis în temeiul art. 86 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, decizie ce nu poate fi supusă anulării, din moment ce aceasta a fost adoptată în limitele libertății activității angajatorului și ținându-se cont de voința proprie a acestuia.
24. Colegiul civil al Curții de Apel Centru a reținut că, argumentele apelantului/reclamant Vasilache Viorel referitoare la circumstanțele ce ar justifica anularea ordinului contestat sunt declarative, or la emiterea ordinului de concediere de către SA „Energocom” nu au fost admise derogări de la prevederile legale.
25. Colegiul civil al Curții de Apel Centru a notat că, deși reclamantul inițial a fost angajat în funcția de XXXXXXXX, Secția Platforme de Tranzacționare și Schimb, termenul de probă stabilit prin contractul semnat de către părți la data de 21.11.2022 a constituit 6 luni, termen asupra căruia Vasilache Viorel nu a avut careva obiecții, fapt ce se confirmă prin semnătura aplicată de către acesta pe contractul întocmit.
26. În circumstanțele expuse, Colegiul civil al Curții de Apel Centru a respins ca nefondate argumentele apelantului/reclamant Vasilache Viorel precum că termenul de probă aplicabil raporturilor juridice de muncă instituite între acesta și SA „Energocom” în baza contractului individual de muncă nr. 50 din 21.11.2022 a expirat la data de 22.02.2023 în corespundere cu prevederile pct. 3.1, subpct.3.1.7 al contractului colectiv de muncă al SA „Energocom” pe anul 2006. Or, pct. 2.2. din contractul individual de muncă nr. 50 din 21.11.2022 prevede că, perioada de probă a salariatului angajat în baza prezentului contract este de 6 luni.
27. La 25 septembrie 2025, Vasilache Viorel a depus în adresa Curții Supreme de Justiție cerere de recurs împotriva deciziei din 04 februarie 2025 a Curții de Apel Centru, prin care s-a solicitat casarea deciziei din 04 februarie 2025 a Curții de Apel Centru și hotărârii din 21 decembrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.
28. În motivarea recursului au fost reiterate circumstanțe de fapt și de drept ce vizează fondul litigiului invocate anterior la examinarea cauzei în prima instanță și instanța de apel.

29. În drept, s-au invocat prevederile art. 6, 7, 28, 32, 85, 429-437, art. 432 alin. (1) lit. a), e) din Codul de procedură civilă.
30. Pe parcurs, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia recursului, fiindu-i explicat dreptul de a depune referință la recursul declarat.
31. La 29 octombrie 2025, SA „Energocom” a depus în adresa Curții Supreme de Justiție referința, prin care s-a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

32. Art. 27 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rînd a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecării, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.”

33. Art. 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.”

34. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

35. Art. 433 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.”

36. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

37. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, recursul declarat de către Vasilache Viorel a fost înaintat în termen. Or, decizia integrală din 04 februarie 2025 a Curții de Apel Centru, i-a fost comunicată recurentului prin intermediul poștei electronice la 29 iulie 2025, iar cererea de recurs

a fost depusă la 25 septembrie 2025, adică în interiorul termenului de 2 luni, prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

38. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că, prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023.
39. Astfel, procedura admisibilității recursului va consta în verificarea existenței unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului.
40. Completul de judecată notează că, în temeiul art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432 din același Cod.
41. Potrivit art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă dacă este vădit neîntemeiată.
42. Această normă oferă Curții o prerogativă de filtrare a recursurilor care nu conțin o motivare suficientă în drept, nefiind apte să declanșeze un control de legalitate în sensul art. 432 din Codul de procedură civilă.
43. Într-o apreciere particulară a motivelor de recurs, Completul constată că acestea nu întrunesc exigențele unei motivări conforme cu cerințele legale, întrucât exprimă în esență dezacordul recurentului cu soluția instanței de apel, fără a invoca sau demonstra încălcări veritabile ale normelor de drept material sau procesual.
44. Invocând temeiul prevăzut la art. 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, interpretarea legii contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, recurentul nu a indicat nici o hotărâre a instanței supreme care ar fi fost încălcată de către instanța de apel. Simpla afirmație, nesuținută de jurisprudență relevantă și aplicabilă cauzei, nu poate constitui un temei de recurs valabil.
45. În ceea ce privește critica referitoare la o pretinsă apreciere arbitrară a probelor, art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, instanța constată că probatoriul a fost analizat de instanța de apel în mod complet și motivat. Simpla reiterare sau reformulare a propriei versiuni asupra faptelor nu echivalează cu o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.
46. În speță, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, recursul formulat de către Vasilache Viorel conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost supuse controlului de

temeinicie și legalitate de către instanța de apel, care a dat acestora o apreciere corespunzătoare.

47. La caz nu se identifică nici o eroare manifestă sau arbitrară în examinarea probelor, iar recurentul nu demonstrează caracterul determinant al presupusei erori asupra soluției adoptate.
48. Așadar, recursul nu tinde să declanșeze un control de legalitate veritabil, ci exprimă o nemulțumire subiectivă față de soluția instanței ierarhic inferioare, camuflând obiecțiile de fond, în argumente formale de procedură.
49. Ținând cont de cele expuse *supra* și în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f), art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibil recursul depus de către Vasilache Viorel împotriva deciziei din 04 februarie 2025 a Curții de Apel Centru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu